

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIUOSE:
metams 11 r., 9 mėnesiams
8 r. 40 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k., 3
mėnesiams 2 r. 90 k., 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:
Petito eilėlė (4 skiltys) prieš
tekstą 90 k., po teksto 40 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: e 136
15 k. Giminių ieškantiems:
eilėlė po teksto 15 k.

REDAKCIJOS
ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: P. Petrapilis, Saperų g-lė.
n. 9, b. 9. Telef. 286-46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. diena
ligi 4 val. vakaro.

Skyrimų numeris
6 kap.

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. sausio 26 d.

№ 8 (137).

Skaitykite ir platinkite „Lietuvių Balsą“

politikos, literatūros ir visuomenės laikraštį!

„LIETUVIŲ BALSAS“ daugiausia rašo ir rūpinasi Lietuva, jos ateitimi, lietuvių tauta ir visais jos reikalais.

„LIETUVIŲ BALSAS“ šviečia gaivina tautiečių opą ir sąmonę, organizuoja, rodo kelią, kaip grumtis su šių dienų vargais. Kadangi mūsų tauta—dauguma darbo žmonės, „Lietuvių Balsui“ ypač rūpi darbo žmonių reikalai, jų gyvenimo sąlygų pagerinimas.

„LIETUVIŲ BALSAS“ turėdamas savo korespondentų: Amerikoje, Anglijoje, Danijoje, Švedijoje, Italijoje, Šveicarijoje, Prancūzijoje ir k., duoda daugiausia žinių apie užimtąją Tėvynę ir iš viso pasaulio.

„LIETUVIŲ BALSAS“ pigiai spausdindamas skelbimus-ieškojimus padeda tautiečiams susirasti gimines ir pažįstamus.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina: į Ameriką, Argentina, Angliją, Kanadą, Šveicariją, Daniją, Prancūziją, Italiją, Švediją, ir k.

„LIETUVIŲ BALSAS“ eina du kartus per savaitę.

„LIETUVIŲ BALSO“ kaina Rusuose: metams 8 r., pusei metų 4 r. 20 k., 3 m. 2 r. 20 k., 1 m. 70 k.—Užsieniuose: metams 11 r., pusei metų 5 r. 75 k., 3 m. 2 r. 90 k., 1 m. 1 r.

Skelbimų kaina: prieš tekstą petito eilutė (4 skiltys) 90 k., po teksto 40 k. Giminių ir darbo ieškantiems eilėlė 15 k.

Adresas: Petrapilis, Saperų g-lė № 9, b. 9, Tel. 286-46. „Lietuvių Balsui“.

„LIETUVIŲ BALSO“ Administracijoje galima gauti „LIETUVIŲ BALSO“ leidinius:

1) Putino; „Kunigaikštis Žvainys — poema ir Raudoni Žiedai — eilės... 2) „Motinos Beieškant“ Ed. de Amieis gražus apsakymas, prof. A. Valdemaro versta iš italų kalbos. 3) 1917 metų sieninis Kalendorius.

leškau Petrapilyje ir jo priemie-
sčiuose dviejų kambarių, kur
galima būtų ir virtuve naudotis,
arba atskiro buto.

Pranešti A. DUNDZILAI

ПЕТРОГРАДЪ, Саперный пер. 9, кв. 9.

Noriu gauti prieglaudoje ar kito-
kioje įstaigoje už šeimninę.
Turiu rekomendacijų, sutinku ir išva-
žiuoti.

Su paklausymais kreiptis į A. DUNDZILAI.

ПЕТРОГРАДЪ, Саперный пер. 9, кв. 9.

Petrapilis, sausio 26 d.

Lietuvio balsas švedų spauodoje.

Jau mums teko minėti, kad švedai vis daugiau ima įdomauti lietuvių klausimu. Ne kartą jau buvo rašyta jų laikraščiuose apie mūsų tautos atgijimą ir mūsų dabartinį stovį. Prieš porą mėnesių vienas švedų veikėjas Alfredas Jensenas parašė knygą vardu: „Slavai ir pasaulio karas“. Toje knygoje daug išreikšta užuojautos lenkams. Jis norėtų, kad lenkų tauta, kovodama už savo laisvę, išgautų tam tikras sąlygas, kuriomis galėtų apreikšti visam pasauliui savo tvėrybą.

— Tikėti į Lenkų atgijimą — tai tikėti į geresnę mūsų nelaimingos pasaulio dalies ateitį — sako autorius.

Gvildydamas lenkų klausimą jis paliečia ir lietuvių, kurių visai nepažįsta, ir negalėjo nieko daugiau pasakyti apie mus, kaip tik kad „lietuvių klausimas politikos žvilgsniu yra antros ei-

lės ir menkesnės svarbos, (negu lenkų. „L. B.“ Red.). „Lietuviai, kurių skaitoma vos du milijonai (? Rep.), dar neaugstai išsilavinę ir teturi nedidelę literatūrą, ir jų separatizmas sudarys kunygu agitacijos“. (Mūsų pabraukta—Red.).

Šie autoriaus žodžiai sukėlė vieno publicisto G. Manvydžio protestą, kurs jau ne kartą yra atsiliepes švedų spaudoje lietuvių reikalais. Kaip matyti iš straipsnių, G. Manvydis yra gabus rašytojas ir lietuvis patrijotas, gerai supažinęs su švedais ir jų literatūra. Gal jis yra koks senesnis lietuvis, kuris, rasi, senai prieš karą yra apsigyvenęs Šveduose ir tik dabar, kada Lietuvos klausimas imta svarstyti pasaulio spaudoje, pasijuto kaltas esąs savo Tėvynei ir ima aktyviai dalyvauti švedų publicistikoje.

P. Jensenas savo knygoje — sako G. Mandvydis („Aftonbladet“ № 19, 1917 m. sausio 22 d.) — kalba tik apie slavų tautas. Ir pačios knygos didumas neleido jam įsigilinti į visai pašalinį dalyką. Bet nevertėjo rašytojui tai be pamato išsitariti apie tautą, kurios jis visai nepažįsta, ir skleisti netikrų žinių po visą Skandinaviją ir ypač šiuo metu, kada visas pasaulis susirūpinęs tautų klausimu. Panašiai į lietuvių klausimą gali žiūrėti tikrai lenkas šovinistas, bet rusai ir vokiečiai jau nebesilaiko tos nuomonės.

— Jensenas lietuvių tautos judėjimą vadina separatizmu. Nuo ko gi norima skirtis? Nuo rusų ar nuo lenkų, kurių broliški jausmai lietuviams jau senai žinomi? — klausia G. Mandvydis.

Toliau straipsnio autorius išrodinėja, kaip Jensenas klysta, manydamas, kad lietuviai artimi kalba ir papročiais lenkams ir kad mūsų tautos kilimas tik tiki kunigų agitacijos vaisius. Pripažindamas, kad kunigų rolė žymi tautos atgimime, autorius nurodo visą eilę veikėjų kunigų, kaip d-rą Basanavičių, d-rą J. Šliupą, Kudirką, kurių veikima

Lietuvoje lygina su Volter'io ir Didro-Prancūzijoje.

Pirmas laikraštis „Aušra“ ir jo pėdinis „Varpas“ kaip tik buvo įkurti pasaulinių inteligentų ir tik vėliau kunigai ėmė organizuotis ir aktyviau dalyvauti tautos judėjime. Ir dabar kunigai dirba tautos darbą. Jie stovi arčiau žmonių, tuo tarpu kad pasauliniai inteligentai negalėjo savo krašte darbuotis. Bet ir tai, ypač pastaruoju laiku, daug inteligentų apsigyveno savo tėvynėje ir dirba savo tautai, ypač laisvųjų profesijų žmonės: daktarai, advokatai, mokytojai, dvarininkai, kurie dirba nemažiau už kunigus. Šie inteligentai pristeigė bankų, laikraščių, fabričių, pagaliaus Lietuvių Draugiją nukentėjusiems del karo šelpti, kuri globoja daugiau ne 200.000 tremtinių Rusijoje.

— 900.000 lietuvių Amerikoje, kur jie naudojasi laisve, nežino visai klerikalizmo. Jų organizacijos gabumai ir tautos susipratimas stovi taip augstai, kaip galima tikėtis laukti. Ir jeigu tautos dvasininkai dalyvauja pasaulininkų darbuose, tai juk tai yra bendras kultūros naudai ir iš to tik reikia džiaugtis.

Jensenas, sakydamas, kad lietuvių tikrai du milijonai, tur būti, rėmėsi tikrai lenkų šaltiniais. Rusų 1887 metų oficialios žinios jau randa lietuvių 3.094.469. Tokį pat skaičių duoda ir A. Kartlebens „Kleines Statistisches Taschenbuch“ 1916 m. Yra kitų žinių, kaip Juratiek „Die Staten Europas“, kuris lietuvių priskaito 4.631.000, o Pol'is Rorbach'as randa lietuvių 4 mil. D-ras Michaelis šiuo klausimu sako: „Galima sakyti, kad lietuvių kur kas daugiau, negu rusų oficialios žinios paduoda“.

— Šių faktų užtenka parodyti, kaip klaidinga Jenseno jo knygoje paduota nuomonė apie lietuvių.

M. M.

Mūsų mokyklos.

Lietuvių Draugija nukentėjusiems del karo šelpti daugelyje vietų atidarė savo pradedamųjų mokyklų. Mokytojais arba mokytojomis yra mūsų tautiečiai, lietuviai. Rodos būtų viskas gerai, jei mes pedagogai, nesirgume viena „liga“. Labai apsiriktų tie, kurie manytų, kad mes jau susilaukėme taip vadinamosios savosios mokyklos. Giliau gi pažvelgus pamatysime, kad tos savosios mokyklos mes dar neturime, ir kada ją turėsime, — sunku pasakyti. Dalykas tame, kad mūsų mokytojai, senojo režimo atmosferoje išauklėti, negali vis dar atsikratyti nuo savęs įkvėptų jiems kenksmingų svetimų tradicijų. Nors mus dabar niekas nevaržo del gimtosios kalbos mokymo, tačiau dauguma mokytojų vis dar prisilaiko tų normų, kurios buvo rusintojų nustatytos Lietuvoje. Toms normoms jau senai atėjo metas gulti archivan, o tuo tarpu mes jų laikomės ir jas giname, remdamiesi kartais kokiais tai „paskutiniaisiais cirkuliarais“. Tų „paskutinių cirkuliarų“ skaičiuje yra ir tokie, kurie leidžia mokyti gimtąją kalbą, išskyrus rusų kalbą ir istoriją. Tačiau ir tais įstatais maža kas naudojasi. Jeigu ir toliau mes nesinaudosime tuo, kas leista, tai didžiai prasižengtume prieš mūsų tautą, ir didelė gėda būtų mums prieš kaimynus lenkus ir latvius, kurie padarė visa, kas buvo galima del savo mokyklų re-

formas. Į tai mums reikėtų atkreipti didesnė dėmes. Ir dabar, kol nevelu, reikia skubėti, kad mūsų neužkluptų pusiaukelėje juodi debesiai. Reikia atsiminti, kad mūsų tautos ateitis pareis nuo to, kokie bus mokytojai, kurie daro didelę įtaką į jaunosios kartos auklėjimą. Jeigu sakoma, kad vokiečių mokytojas 1871 m. nugalėjo francūzų, tai lietuvių mokytojas turi nugalėti tamsybę, išsklaidyti tuos rūkus, kurie slepia mūsų žmones; jis turėtų nuvalyti lietuvių tautą nuo tų purvų, kuriais užteršė mūsų šalį neprašytieji svečiai. Aš tikiu, kad lietuvių mokytojai, supratę savo pareigas, kibs į darbą, ir suvienytomis spėkomis naikins tamsybės daigus ir ves naująją kartą į šviesiąją kartą į šviesiąją ateitį. Mūsų mokytojų darbas nelengvas, bet užtat garbingas.

Didžiausia mummyse yda tai ta, kad daugelis mūsų laikosi senovės papročių ir nenori pripažinti naujosios pedagogijos principų. Del vienodumo mokymo visose mokyklose Centro Komitetui vertėjo senai išleisti kokią nors programą ar šiaip kokią raštą, kuriame būtų nurodyta pamatiniai mokymo ir mokyklos programos dėsni. Kol to nebus padaryta, niekas neturi teisės sakyti, kad mokytojai eina įvairiais keliais. Ir jeigu taip bus, kaip dabar, tai mūsų mokykla pasiliks panaši į kortų namelį, kuri ir mažas vėjo pūstelėjimas gali lengvai sugriauti.

Pr. Y—kas.

Mūsų belaisviai.

Šveicarijos „Lituanios“ Komitetas atsiuntė mums keletą rašytų jam belaisvių laišku, kuriuos čia ir talpiname.

Kun. Stasys Čepulis iš Vokios rašo:

Celle — Schloss in Hannover, 29-XI-16.

Gerbiamaiai Drauge!

Jei interesuojatės mano prietikiams, tai va ir parašysiu.

Areštuotas esu 23-X-16 m. Marijampolės mieste iš kur stačiai išgabheno į Celle. Bet už ką areštavo — nežinau. Pradžioje gyvenau gana ramiai, bet laikui bėgant pradėjo irti: padarė krata kartą, kitą; vėliaus istorija su vokiečių kalba pradedamojo mokykloje, bet visgi šitai baigėsi geruoju. Vėl atsitiko naujas prietikis. Pradžioje liepos mėnesio atėjo pas mane jaunas žmogus, kuris pasisakė esąs kazokas aficeris, generolo Meščenko sūnus, bėgęs iš nelaisvės, ir prašė manęs paskolinti jam šimtą rublių, duodamas tikrą kazokišką žodį. Aš paskolinau. Tokiu pat tikslu atsilankė jis pas kun. Juraitį Udrijoj, kun. Danielių Daukšuose ir kitus žmones, o paskui dingo be žinios. Apie tai sužinojo policija.

Na — tyrinėjimas, protokolas ir teismas. Kuo viskas baigsis — nežinau. Kas link manęs tai jau užsibaigė. Prasižėjęs tyrinėjimams, vyriausybė man davė išsirikinti: ar karo teismai ar liuosą išvažiavimą į kapelionus belaisviams. Aš apsirinkau paskutinį. Pavieta viršininkas žadėjo pasakyti, kada turėsiu važiuoti į vyskupijos valdytoją, kad jis perstatytų mane vokiečių vyriausybei. Paraginimą važiuoti į valdininką gavau 21-X-16, ir išvažiavau į Vilkaviškį. Vyskupijos valdytojas negalėjo suprasti, kokie perstatymo reikalauja pavieto viršininkas, nes prieš tai buvo perstatytas kun. Šmulskštys į kapelionus ir jam atsakyta. Be to dar karo ministeris pasakė, kad daugiau kape-

lionų nereikia. (Kiek mums žinoma, yra atvykę Vokietijon po koletą kunigų iš kiekvienos vyskupijos belaisvių aprūpinti. Ar to užtenka — sunku atspėti, greičiau kad ne, nes stovyklų, kuriose yra ir lietuvių, bus daugiau kaip 150. Kom. „Lit.“).

Bet dalykas greitai paaikėjo: sugrįžus man Marijampolėn buvau areštuotas ir išgabentas į Celie. Štai dėl ko negaliu suprasti mano sėdėjimo nelaisvėje priežasčių.

Klausi mane, ar aš gyvenau kokią laiką Sasnavoj? Ten gyvena mano tikras brolis Bernardas. Aš gi esu iš Bartininkų; mano klebonas kun. Rudaitis išvažiavo Rusijon ir ten pasiliko.

Ar kreipeisi, Tamsta, prie kun. Kaunainko Narijausko dėl mano algos?

Už paketinimą šelpti valgiais — ačiū.

Jūsų kun. Stasys Čepulis.

Juozas Stankūnas, ligoninės inspektorius. iš Vokios rašo:

Burg bei Magdeburg, 29-XI-16.

Gerbiamasai Geradari!

Labai dėkui už pagelbą, kuri man pravartė. Siuntinį gavau visą. Iš p. S. gavau kelis amerik. laikraščius, kurie ir smagumo ir šiek tiek naudos suteikė: aš mat šičia, kur yra daug žmonių, neturinčių beveik jokio supratimo apie mūsų tautą ir kraštą; škaičiau paskaitą apie Lietuvą ir lietuvius. Kadangi jokių vadovėlių neturėjau, tai ir tie laikraščiai labai tiko. Teko pasakot tik atmintinai. Bet tiko, nes kad ir tris valandas kalbėjau, klausytojai prašė kitą kartą daugiau ką papasakoti. Tai esu pasiryžęs laikyti paskaitą apie senovės paminklus Lietuvoje. Ar negalėtum, geradari, padėti man ir atsiųsti kiek medžiagos tam tikslui? Ar nesugriebtum kokių piešinėlių? Nes atmintinai visa gana sunku sustatyti. O aš noriu parodyti, kad ir mes esam šiame pasaulyje ir taip pat reikalaujam kiek oro kvėpuot. Aiškindams etnogr. Liet. gailėjausi, neturįs anais metais išleisto žemėlapijo (etn.). Sudieū.

Spaudžiu ranką

Juozas Stankūnas.

Akad. J. Dailydė rašo:

Celle—Schloss in Hannover, 30-XI-16.

Gerbiamas Kunige!

Jūsų laišką, rašytą lapkričio 7 dieną, gavau ir širdingai dėkoju. Iš kun. Tamšaičio jau senai nebegaunu laiškų, o su kunigais Kauniškiais gyvenu Celle pilyje. Šiomis dienomis atvažiavo iš Kauno vyskupijos 3 žmonės. Pas mus tuokart nieko naujo. Sėdime ir laukiame, ko tai nežinomo. Širdingai sveikinu kun. Igną ir tuos, kuriuos aš pažinojau ir kurie mane dar nepamiršo. Su augšta pagarba

Jonas Dailydė.

Komiteto prierašas:

Kiek mums žinoma, toje pat Celle-Schlos yra kun. džiak. Jarulaitis, kun. Paulius Lagis, kun. Juozas Šimkūnas (Vilniaus), kun. Jonas Olechno. Gaila, kad kun. J. Dailydė neparašė, kas per vieni dabar atvyko.

Iš Havelberg'o rašė kun. B. Valandis, jog jis esąs tenai kapelionu.

„Lituanios“ Komitetas.

Iš Amerikos lietuvių gyvenimo.

Amerikos amatninkai kviečia organizuotiems grįžti Lietuvon. Amatninkai organizuokimės! Tokiu vardu atsišaukimą paleido į Amerikos lietuvių amatninkus Bruklino lietuviai vilnionių drabužių mezgėjai. Jie sako:

„Anksčiau ar vėliau karas pasibaigs. Prasidės tada Lietuvos atstatymas. Pririks visokių amatninkų. Be abejo, Amerikos lietuviai pramoko įvairių amatų. Ir daugelis jų, be abejonės, grįš į Lietuvą. Todėl ar ne geriau čia mums amatninkams susiorganizuoti iš anksto ir pasitarus suplenuoti darbą,

Lietuvą atstatant. Sugrįžę į Lietuvą kibsime į darbą jau sutartu nustatytu planu.

„Tai suprasdami mes Brooklyn'o, N. Y. vilnionių drabužių mezgėjai atsišaukiame į savo amato brolius ir seseris lietuvius. Mes galėsime įsteigti Lietuvoje didelę vilnionių drabužių mezgimo bendrovę.

„Mes prašome susirašinėti su mumis mūsų amato žmones ir taip pat pašaliečius, jei jie norėtų savo doleriais prisidėti prie mūsų bendrovės.

„Mes organizuojamės tokiais pamatais, kurie bus nustatyti didžiūmos narių.

„Mūsų amato žmonės bus labai plati dirva Lietuvoje.

„Taigi, visokių amatų lietuviai, organizuokimės ir rengkimės į darbą Lietuvoje po karo.

„Darbo bus visiems iki kaklo. Mezgėjai gali susirašinėti šiuo adresu: P. Pavilonys, 120 Grand St., Brooklyn, N. Y.“

Einant amerikiečių lietuvių pavyzdžiu, ir mūsų lietuviams amatninkams, kaip tremtiniam, karo išblaškytiems po Rusiją, taip ir seniau apsigyvenusiems Rusijoje, yra didelis reikalas susiorganizuoti. Turint savo organizacijas ir dabar dar karo metu būtų daug lengvesnis gyvenimas: būtų lengviau gauti darbo, būtų galima imti užsakyti didėlesis partijomis ir t. t. O ką besakyti po karo, kada ateis metas grįžti Lietuvon.

Tremtiniai sodiečiai.

Škaičiau „L. Balso“ 91 №-yje kareivio Alfonso straipsnį apie sodžiaus jaunimo reikalus. Straipsnis labai gražus, ir linksma būtų, kad sodiečiai galėtų salaukti to šviesaus spindulio — lavinti protą ateičiai. Nėra mums ko tikėtis sulaukti to žibinto: nors lempučių daug yra, bet deja, alyvos nėra ir nėra kam įžiebt.

Kai atsimeni Lietuvą, kaip visi galėjome lavinti protą susirinkimuose, knygėlėmis, laikraščiais, o dabar — nors iš proto eik. O, Dieve, kaip prailgo tasai laikas! Mano išmanymu, neįgaigi negalėtų ir dabar lietuviai padaryti taip, kad nors retkarčiais šventadieniais susirinktų visi į vieną vietą laikraščių, knygelių pasiskaitytų. Daug yra nemokančių skaityti ir daug tokių, kurie neturi kuo laikraščio nusipirkti, o išgirsti apie savo mylimąją Lietuvą, tai kiekvienas norės. Nežinau delko lietuviai taip atšalę ir kas į tą dalyką turėtų labiau akį atkreipti. Man rodosi, tuo dalyku turėtų pasirūpinti labiau Centro Komiteto įgaliotiniai. Jie patys, žinoma, neturi laiko, bet tam reikalui mokslą išėjusių žmonių ir nereikėtų užtenka gerai mokančio skaityti, ir tada tie ilgai, nuobodūs vakarai neįstumėm kaip praeitų.

Liūdna mums kaimiečiams, ypač mergaitėms, kaip rašė Kareivis, kad mergaitės tvirksta fabrikose. Tiesa. Kur rasi didesnę ištivirkimą, jei ne fabrikose, o labiau tarp rusų. Pradėjus eiti merginai į dirbtuvę, negana to, kad daug mažesnę algą duoda, kaip kitiems, bet jeigu su jais nesusidės iš vieno ir nors stumdoma, apjuokiama kentės, tai ras kokią kliūtį ir išmes. Merginų padėjimas tikrai sunkus, ir badas priverčia ištivirti.

Kurgi mums apsišviesti? Juk ir inteligentas negimsta mokyty. Buvo rašyta „Lietuvių Balse“ (numerio nepamenu), kad suaugusius nors šventadieniais mokyty rašyti ir skaityti; tas dalykas irgi buvo pavestas Centro Komiteto įgaliotiniams. Džiaugėmės, kad ir mus atminė, galėsime sunaudoti ilgus vakarus. Klausomės, kaip kiškiai ausis išsklaide, kada, it trimitu, pašauks į būrelį, kada, lyg naujai atgime, pradėsime raides ant popieriaus vadžioti. Laukiame, klausinėjame vienas kitą ramindami: kad rašo, tai ir bus. Bet kas tau duos! Gana laikraščiais pasidžiaugti, o vilties nelauk. Vargas mums, kad inteligentų nedaug ir tie

patys vieni darbu aptekę, kiti visai atšalę. Draugai, nėra ko mums dabar tikėtis, lauksime tos kruvinosios audros galo ir, grįžę visi į Tėvynę, gal būsime laimingesni.

Lietuvos mergelė.

Iš anglų spaudos.

Karas ir demokratija.

Pasirodė nedidelis, bet labai įdomus anglų įžymiuoju veikėju straipsnių rinkinys „The War and Democracy (Karas ir demokratija). Yra jame įdomus straipsnis apie tautų klausimą ir karo siekinius, kurį parašė garsus specialistas d-ras R. B. Seton Watson.

Korespondencijos.

KOLPINAS, Petr. gub.

Išties vargingas vietinių pabėgėlių padėjimas. Visi jie gyvena šaltuose butuose, susikimšę po koletą šeimynų. Daugumas moterų, likusios be vyrų ir negalėdamos atsitraukti nuo mažų vaikų, negali užsidirbti sau maistui. O kurių ir yra vyrų, bet jie, kaip atsarginiai, palikti dirbti fabrikų ir gauna labai mažą užmokesnį. Ir skursta visi, laukdami dienos, kada galės grįžti į savo gušteles. Nežiūrint, kad Kolpina pabėgėlių lietuvių yra apie 400 žmonių, jie ilgą laiką net ir savo kunigo neturėjo. Dabar gi jų padėjimas gal šiek tiek pagerės, nes apsigyvenęs čia kun. Razumas kiek galėdamas rūpinasi jų būvio pagerinimu. Nuo rudens jau yra įsteigta Centro L. D-jos Komiteto pradedamoji mokykla, kurioje mokina lietuvis mokytojas M. Antanaitis. Apigyvenus čia Centr. L. K. įgaliotiniui. „Uprava“ atidarė pašalpy dalinimą lietuviams tam įgaliotiniui. Beveik kiekvieną šventadienį dabar sakomi pamokslai lietuvių kalba. Vis-gi yra lengviau kęsti vargelių su savais žmonėmis, negu su kitataučiais.

P. V.

CHARKOVAS.

Charkovas tai vienas didžiausių miestų pietų Rusijoje. Jame yra daug bankų, pabriku ir įvairių pramonės įstaigų. Žemė aplinkui labai derlinga, ir žmonės, jeigu būtų labiau apsišvietę, galėtų gražiai gyventi.

Į Charkovą, kaip ir į kitus Rusijos miestus, privažiavo daugybė lietuvių pabėgėlių. Iš pradžių jiems prisiėjo kęsti didelį vargą, nes vietinių lietuvių inteligentų buvo tikrai keletas žmonių, ir tie patys buvo apsikrovę savais darbais. O tarp pabėgėlių beveik visai nebuvo inteligentų, kurie būtų padėję tvarkyti tremtinių gyvenimą. Paskutiniu laiku prisidėjo prie darbo būrelis baigusiųjų M. Yčo gimnaziją moksleivių, kurie įstojo Charkovo universitetą, nors tas viršminėtųjų moksleivių darbas dar menkai apsiereiškia. Nežiūrint į sunkumus, Charkovo inteligentai neužmiršta pabėgėlių vargų, ypač jų didelę domę kreipia į vaikų mokyklas ir jų prieglaudas. Taip, Kalėdų metu vaikams buvo surengta vakaras su choru ir deklamacijomis; taip pat buvo ir eglaitė, kuri suteikė daug smagumo ne tik vaikams; bet ir jų tėvams. Buvo matyti, kaip jie gerėdamiesi žiūrėjo į žaidžiančius aplink eglaitę savo kodikius. Eiles sakė kokių penkių ar šešių metų vaikai, kurie dar nesenai išmokę kalbėti. Deklamavo ir vyresniojo amžiaus vaikai. Reikia pasakyti, kad geros tvarkos šiame vakare nebuvo, nes suaugusieji grūdosi prie pat estrados, kliudydami vaikams matyti sceną. Bet, apskritai, vakaras padarė gan gerą įspūdį. Charkove vertėtų dažniau rengti panašius vakarus, nes čia lietuvių yra apšičiai.

Svečtas.

OMSKAS.

Kalėdų laike buvau išvažiavęs iš Omsko į kitas vietas, norėdamas surasti tokią vietą, kur gyvenimas atsieitų pigiausia, tečiau išvažiavęs Omsko apylinkę ir tolimesnes vietas įsitikinau, kad gyvenimas Omske visgi sulyginamai daug pigesnis, negu kituose miestuose. Omske žmonės eidami pirkti mėsos arba kitų valgomųjų produktų nestoja eilėn, kaip tai kitur teko matyti, nes čia produktų kol kas pakankamai yra. Juodos duonos svaras kaštuoja 5 kap., baltos — 9 kap.; jautienos svaras — 20 k., kiaulienos — 30 kap., sviesto — 1 rub. 20 kap. svaras. Jaučiama tik darbininkų stoka, ypač mokančių koki nors amatą. Geras kalvis pavyzdžiui, uždirba čia nuo 25 rub. iki 30 rub. per dieną, o paprastas darbininkas nuo 2 iki 4 rublių.

V. P.

KASTRAMA.

Gruodžio 31 d. čia buvo lietuvių vakaras. Artistų mėgėjų kuopelė vaidino Rutkauskio farsą „Audra Giedroje“. Vaidinimas pavyko. Gerai savo roles atliko p. Lemežis, kuris nudavė gerą jaunavedį, Bertašius sūnų Joną. Ap-skritai, vakaro įspūdys buvo gana geras. Publikai patiko dainos, tautiški žaislai, tautiški šokiai. Vakaras tesėsi ligi 2 val. nakties. Žmonių prisirinko įvairių tautų: žydų, latvių, rusų ir keli lenkai. Pastarieji maža telanko mūsų vakarus.

Nesnaudžia Kastramiečiai lietuviai. Nors nedidelis, bet veiklus inteligentų būrelis, ačiū savo darbštumui, umu laiku sugebėjo iškelti lietuvių vardą aukščiaus kitių tautų pabėgėlių. Pradžioje rusai jokiū būdu negalėjo suprasti, kas tai per žmonės tie lietuviai ir skaitė juos lenkais, bet išgirdę jų dainas, pamatę žaidimus, vaidinimus — suprato... Šis vakarėlis iš eilės jau keivirtas. Jau gauta leidimas dar 2 vakaram: vasario 11 d. ir balandžio 4 d.

Ten buvęs.

Žinios.

PETRAPILYJE.

Saldainių išdirbimo sumažinimas. Kadangi maža yra cukraus, tai vyriausybė pastaruoju laiku pradėjo galvoti, kaip su šituo cukraus kriziu kovoti. Galų gale vyriausybė pripažino, kad reikalinga esą sumažinti arba ir visai uždrausti saldinius dirbti. Dabar Petrapilyje yra apie 150 saldainių fabriku. Prieš karą jų buvo tik 76. Tokiu būdu laike karo atsirado dar 74 fabrikos. Kaip pasirodo, saldainių fabrikoms, kada mažiau yra cukraus, puikiai klojasi, nes suvartojus cukrų saldainiams 20 kartų daugiau galima pelnyti. Dėl to ir nenuostabu, kad saldinius pradėję jau dirbti batsiuviai, vėžėjai ir šiaip visokie vertėivos, kuriems rūpi kišenių pinigais prikimšti. Vyriausybė taip pat mano neduoti visai cukraus toms saldainių fabrikoms, kurios buvo atidarytos po liepos 1 d. 1916 metų.

Naujos taksos. Nuo sausio 22 d. įvesta kai kuriems produktams naujos taksos. Juodajai duonai reikės mokėti 7 kap. už svarą, o cukrui 31 kap.

pabėgėlių paroda. Sausio 20 d. buvo pabėgėlių parodos organizacinio komiteto posėdis, kuriame pirmininkavo V. Tarybos narys A. Neidgertas. Nutarta buvo šią parodą pavadinti „Rosija i razorionija okrainy“. Paroda manoma atidaryti balandžio 16 d. Ji susidės iš trijų skyrių. Pirmajame bus eksponatai, piešiantieji užimtųjų vietų padėjimą. Antrame — bus parodyta, kaip vokiečiai tas vietas yra išgriovę arba sunaikinę, o trečiame skyriuje bus parodyta pabėgėlių gyvenimas. Parodos sutaisymo išlaidoms skiriama 350.000 rublių.

—o—

Naujas lenkams pažadėjimas. Caro įsakymu paskirta tam tikra taryba, kuriai pavesta išdirbti pamatiniai busimo lenkų valstybės sutvarkymo dėsni. Šią tarybą įeina ministrai, taip pat buvusių ministerių pirmininkas Gorelikinas ir buvusių užsienio reikalų ministras, o dabar Londono pasiuntinis, Sazonovas. Šita taryba taip pat turėsianti iširti klausimą, kokie turėtų būti Lenkijos ir Rusijos santykiai.

Sąjungininkų konferencijos atstovai sausio 22 d. apsilankė Valstybės Dūmoje. Buvo atėję beveik visi Dūmos atstovai, išskyrus pačius dešiniuosius ir kairiuosius. Puotos metu buvo pasakyta keletas prakalbų.

IVAIRIOS.

Maisto stoka. Mogilevo gub. pastaruoju laiku pradėjo viskas brangti. Pačiam Mogilevo mieste įvedė jau kortelių sistemą kvietiniams miltams, kurių bus duodama kiekvienam žmogui po 5 svarus vienam mėnesiui. Taip pat sunku gauti ruginių miltų, bulvių ir malkų. Matyti, kad toliau šis krizis dar padidės.

Archangelskas. Jurių štabas praneša, kad sausio 13 d. beiškraunant Archangelsko uoste laivą „Čeluskina“ kažkas sprogo, ir kilo didelis gaisras, kuris išsiplėtė visam uosto rajone. Per gaisrą nukentėjo geležinkelio stoties trobesiai, keletas sandėlių, tvartų ir barakų. Be to žuvo dar kitas laivas „Bukširas“; taip pat sugadinti buvo penki laivai, kurių trys nelabai. Iš 344 sužeistų žmonių — trys aficeriai ir 99 paprasti kareiviai; sunkiai sužeistų 59 žmonės; kiek gi užmuštų — dar nesuskaityta, bet spėjama, kad gali būti kokia trisdešimtis žmonių.

Del naujos Dūmos rinkimų. Vyriausybės sferose dabar galvoja, ką daryti su šitąja, ketvirtąja, Dūma, kurios įgaliojimai jau baigiasi. Visiems grauzia galvą klausimas: ar ketvirtosios Dūmos įgaliojimus pratęsti, ar paskelbti penktosios Dūmos rinkimus. Vieni priodinėja, kad dabar patogiausias būtų laikas rinkti penktąją Dūmą, nes daugelyje vietų dabar agitatorių nesama ir dėlto galima būtų išrinkti dešiniuosius atstovus. Kiti gi mano atbulai; jie sako, kad dabar būtų išrinkti patys fairieji atstovai, kurie nuverstų dabartinę vyriausybę.

Rumunų pabėgėliai. Rumunų vidaus reikalų ministeris išleido įsakymą, kuriame nurodyta taisyklės, kurių turėtų laikytis važiuoją Rusijon rumunai. Rumunų „keliauninkai“ pereidami Rusijos rubežių privalo parodyti savo pasportą, dokumentus ir turi pasisakyti, kiek pinigų vežasi su savim, nes kada reikės grįžti atgal Rumunijon, tai tada negalima bus jiems turėti daugiau pinigų, kaip pirmiau buvo, t. y. kada važiuavo Rusijon. Mat, kas bus daugiau — atimsia. Vaztos kiekvienas su savimi gali pasiimti 85 kilogramus. Rusų gi vyriausybė paskelbė rumunų pabėgėliams, kad nevažiuotų į Petrapilį, Maskvą, Odesą, Kievą ir Jekaterinoslavą, nes šituose miestuose esą ir taip ankšta; ir siūlo važiuoti į Poltavą, Charkovą, Saratovą ir kitur.

SVETUR.

Japonija. Jokagamos mieste sprogo parako sandėlis. Nuo sprogimo sugriuvo keletas aplinkinių namų ir užmušta apie 200 žmonių.

Prancūzija. Prancūzų vyriausybė mano mobilizuoti visus sveikus vyrus nuo 16 iki 60 metų. Tokiu būdu tikimasi sustiprinti prancūzų kariuomenę.

Anglija. Neseniai Londone buvo visu partijų konferencija, kurioje buvo gvildomas rinkimų reformos klausimas. Ši konferencija pripažino, jog moters taip pat turi turėti rinkimų teisę, bet tik tos moters, kurioms yra daugiau kaip 30 metų amžiaus. Toliau konferencija pripažino, kad nuo 70.000 gyventojų

turi būti renkamas vienas atstovas parlamentan.

Anglijos kolonistų atstovų konferencija. Londone netrukus busianti anglų konferencija, kurioje dalyvausią anglų karo kabineto nariai, kolonijų ministrai ir Indijos delegatai. Šioje konferencijoje svarstysią kilusius del karo klausimus ir taip pat Anglijos kolonijų vidaus reikalus.

Naujas vokiečių prasimanymas. Vokiečiai, norėdami kuodaugiausia žalos padaryti savo priešininkams, paskelbė, kad nuo vasario 1 d. savo pavandeninėmis laivėmis kliudysią plaukioti po jūres, kurios plauja Anglijos, Prancūzijos ir Italijos pakraščius. Tokiu vokiečių paskelbimu labai nepatenkinti sąjungininkai ir neutralinės valstybės, kurių laivai negalėsia liuosai plaukioti po jūres. Vokiečiai, paskelbdami šią blokadą, nori, kad į Prancūziją, Angliją, Italiją ir Rusiją niekas negalėtų nieko atvežti kariuomenei reikalingų daiktų. Vokiečiai mano, kad šita jų priemonė greičiau priversianti sąjungininkus taktinties.

KARAS.

Rusų šone. Tirulių balų rytų pusėje vokiečiai, smarkiai apšaudę rusų apkalas, puolė rusus, bet buvo atmušti. Po to vokiečiai dar keletą kartų bandė puliti rusus, bet pasisekimo neturėjo. Taip pat keletą kartų vokiečiai atakavo rusus į rytus suo Kalciemo pleno ir galų gale jie buvo paėmę keletą rusų apkalų, bet kontrataka rusai juos pagaliu išvijo iš ten. Vokiečių aeroplanas metė bombas į Rodenpoiso stotį (į šiaurės rytus nuo Rygos). Lindeno rajone (į šiaurės rytus nuo Fridrichštado) vokiečių būriai puolė rusus, bet buvo atmušti.

Rumunų šone. Paprastas šaudymasis ir žvalgybos.

Kaukazo šone. Be atmainų.

Prancūzų šone. Trasilevalės rajone prancūzų kariuomenė puolė vokiečius ir paėmė nelaisvėn 22 kareivius. Aplink Verdona tebesitęsia artilerijos šaudymasis.

Sutrūko Amerikos ir Vokios diplomatijos ryšiai.

Sausio 21 d. nutrūko tarp Amerikos Jungtinių Valstijų ir Vokios diplomatijos ryšiai. To nutrūkimo priežastis buvo neseniai vokiečių paskelbti sąjungininkų blokada. Amerikos pasiuntiniui Džerardui įsakyta išvažiuoti iš Berlyno. Amerikos piliečių reikalus Vokioje apsiėmė ginti Ispanijos vyriausybė. Kokie bus šito diplomatijos ryšių sutraukymo vaisiai, sunku dar įspėti, bet aišku, kad Vokija nebegaus daugiau per neutralines šalis reikalingiausių iš Amerikos daiktų; tečiau ir Anglijai su Prancūzija sunkiau bus gauti prekių iš Amerikos, kuri, jei karas kiltų tarp Vokios ir Amerikos, tas visas prekes sunaudotų savo karo reikalams.

Amerikos pasiuntiniai taip pat atšaukti iš Austrijos-Vengrijos.

Tokiu Amerikos žingsniu labai patenkinti sąjungininkai, kurie mano, kad įsikišus Amerikai į karą greičiau galima bus nugalėti vokiečius; jie tikisi, kad Amerika atvešianti į Europą dalį savo kariuomenės, kuri bendrai su sąjungininkais eisianti prieš vokiečius.

Moksleiviai.

Lietuvių moksleiviai, kurie yra kilę išimtinai beveik iš nuvarginto valstiečių

luomo, buvo ir yra sunkiose materialinio žvilgsniu sąlygose. Juos slėgė ir slėgia sunkaus skurdo našta, naikindama jaunuolių sveikatą. Daugelis besilavindami, sutikę savo kelyje alkį ir jaunomis pajėgomis neišgalėdami su juo grumties, yra prispirti atidėti į šalį pradėtąjį darbą; a jei varo ji toliau, tai dažnai džiovos slibinas pakerta jų gyvybę, ir su visais gabumais tenka žengti akis užmerkus į karstą.

Sunku yra ir mokslą jau įkibusiems, bet daug daug ir didžiausiais šviesos troškimais, negali net svajoti apie mokslą — neturtas neleidžia.

Bet jeigu pirmiausia, t. y. prieš karą, varginga buvo moksleivių padėjimas, tai karui pasibaigus dar vargingesnis bus.

Pagaliaus nepavydėtinas ir dabartinis moksleivių būvis; nors šelpia juos komitetai, bet toli gražu nepatenkina net opiausiu reikalų, kad galima būtų žmoniškai gyventi. Tik nemokėjimas moksleivių viešai aimanuoti slepia jų „gardų“ gyvenimą nuo platesnės visuomenės akių.

Toks gyvenimas ir privertė moksleivius rimtai pagalvoti, kokių būdu nusikračius ta bado šmėklą. Matant, jog mūsų visuomenės veikėjai, paskendę partijų ginčuose ir varžytinėse, neišgali sudaryti tvirtos ir nuolatinės organizacijos, kuri teiktų materialinės pagalbos vargą kenčiantiems moksleiviams; patiems moksleiviams teko, nors jaunomis dar neišmėgintomis pajėgomis, eiti patiems sau pagalbon. Tuo tikslu yra sumanytas steigti fondas kaip ir kooperacijos pagrindu, kuris, reikalui atsitikus, teiktų grąžinamą pašalpą (paskolą, kol pabaigs mokslus) mokslus einančiai jaunuomenei. Jam įvykdyti jau šis tas daroma, bet aišku, jog be visuomenės pritarimo ir pagalbos mes savo menkomis pajėgomis maža tegalime nuveikti. Todėl ir laukiame iš visuomenės paramos, kuri be abejonės neatsisakys mums tuo reikalu padėti.

Kol kas su aukomis ir kitokiais tuo tikslu reikalais prašome kreipties į mūsų organą „Ateities Spindulį“ redakciją (Petrapilis, Liesnoj Korpus, Liesnaja ul. № 2, kv. 2).

Moksleivis.

IŠ KARO LAUKO.

Kareivių balsas.

Kaip visiems sunku gyventi šitas karas, kaip daug jis uždėjo sunkybių visai mūsų tautai.

Bet, tur būti, niekam nėra taip sunki jo našta, kaip kareiviams. Daug girdėti jų yra vokiečių nelaisvėje, kur jie kenčia daug vargo ir bado. Taip pat daugybė jų yra nesuskaitomuose Rusijos armijos pulkuose. Nesunku mums lietuviams ir nutausti, išblaškytiems tarp svetimtaučių, negirdintiems savosios kalbos nė žodžio. Bet dar sunkesnis padėjimas — tai gyvenimas karo lauke. Čia kiekvieną valandą gresia tau pavojus ir laukia mirties šmėklą. Bet mes kantriai kenčiam, nešdami tas neapsakomas kančias ir, aukodami savo gyvybę, laukiame kantriai pabaigos karo, tikėdamies šviesesnės ateities savo brangiajai tėvynei Lietuvai. Retai mums patenka koki nors žinutė, laiškas nuo draugo ar draugės; o dar rečiau pakliuva į mūsų rankas koks laikraštis, kurio laukiame, kaip saulės patekančios, kad išgirdus, ką veikia mūsų visuomenės veikėjai, kaip jie kelia mūsų tėvynės klausimą. Ne! ir gavęs laikraštį, visai to neišgirsi... tik dar skaudžiau ir liudniau įžeis tau širdį. Perskaitęs išgirsi tik tiek iš jo: „ten lietuvių per susirinkimą padarė „jomarką“, kaip turgaus bobos, ten svetimtaučiams padarė nemalonų įspūdį,“ ir t.t. Tartum kad jie nesupranta, kad jie gali dezorganizuoti visos mūsų tautos organizaciją. Todėl į jus, tautiečiai broliai, aš liudna ir suvarginta krūtine, vardu visų mūsų kenčiančių kareivių karo laukuose, ir vardu mūsų tėvynės Lietuvos, melste meldžiu, nebesunkinkit mūsų gyvenimo ir nebežeiskit mūsų suvargintos širdies tokiais darbais; kad

su tokiomis žiniomis nebepasiektų mūsų laikraščiai.

Vardu visų kareivių

Kareivis Klemensas Prielgauskis.

Pranešimai.

I.

„Lietuvių Balso“ prenumeratoriams žinotina.

Pranešame „Lietuvių Balso“ prenumeratoriams Petrapilyje, kurie yra užsimokėję už „Lietuvių Balsą“ pusei metų arba metams, kad prižadėtąją dovaną sieninį kalendorių visiems išsiuntėme. O gyvenantiems kitur baigsime siųsti šioje savaitėje.

„Lietuvių Balso“ Administracija.

II.

Gavome keletą užklausimų iš lietuvių kareivių esančių Veikiančioje Armijoje, ar einas „Lietuvių Balsas“ Veikiančion Armijon. Pranešame, kad einas. Taipogi gavome keletą pasiskundimų nuo užsiprenumeravusiųjų „L. B.“ kareivių iš Veikiančios Armijos, kad negauna laikraščio. Į tai pranešame, kad visiems užsisakiusiems „Liet. Balso“ siunčiame.

Rašant mums pasiskundimą, kad negaunate laikraštį, prašome nurodyti ypačiai kokių numerių negavote, tuomet mums patogiau užvesti paštoje tyrinėjimus.

„Lietuvių Balso“ Administracija.

III.

Lietuvių Mažturčių Draugijos skyriaus (už Narvos vartų) valdyba praneša, kad skyriaus mokykloje (Petersburgskaja n. 1, b. 18) po Naujų metų prasidėjo pirmadieniais, trečiadieniais, penktadieniais ir šeštadieniais nuo 7 val. vakaro kursai darbininkams. Nariai moka 50 kap., nenariai — 1 rublį mėnesiui.

IV.

Toje pat mokykloje sausio 29 d. 6 val. vakaro bus visuotinis Lietuvių Mažturčių Draugijos skyriaus susirinkimas.

Dienotvarkė:

- 1) Naujų narių priėmimas;
- 2) Metinė skyriaus apyskaita;
- 3) Valdybos ir revizijos komisijos rinkimai;
- 4) Einamieji reikalai.

Skyriaus Valdyba.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Prieglaudų vedėjų kursai Voroneže

prie „SAULĖS“ dviklasės mokyklos. Į prieglaudų vedėjų kursų priimamos ligi vasario 1 d. kandidatės, baigusios liaudies mokyklą ir didesnio mokslo.

Kandidatės, norinčios į vedėjų kursų stoti, tesikreipia raštu į Lietuvių Draugijos įgaliotinį Voroneže.

Воронежъ, М. Дворянская 21.

79—3

PETRAS RUGINIS 24 m. Panevėžio aps., Biržėnų vals., Spalviškių sodž., paliuosutas iš kariuomenės ieško saviškių: motinos Zonės 60 m., seserų Elžbietos 29 m., Zonės 19 m. ir brolio Mykolo 16 m. Kas žino prašau pranešti: Кострома, Набережная 21, приютъ Литовскаго Общества Петру Кугинъ су.

52—1

Kar. A. KIBELIS Kvedainių par., ieško žmonos su vaikučiais ir pažįstamų. Москва, Каретный рядъ при Епарх. домъ 1 палата.

53—1

Kazimieras Leonavičius

iš Panevėžio ieško sūnų Antano ir Andriaus ir

Kazimieras Mincė

Kauno gub. Panevėžio aps., Pikčiaviečių kaimo, ieško savo giminių Amerikoje: Kipro, Antano ir Prano Jonučių. Amerikos laikraščių prašo atspaudinti. Abiejų adresas: Двинскъ, Шоссайная 37, кв. 2. Литовскій Ком.

63—1

Stasio Jackevičiaus SANDĖLIS MASKVOJE

perkelta į kitą butą: Sretenka № 26; tel. 5-82-26. (Iėjimas iš Seliverstovo gatvės, ten kur pernai buvo Lietuvių Komitetas. Čia pardavinėjama tik pavieni daiktai (ne urmu). Gaunama: įvairių maldaknygių, knygelių, rašančių, kryželių, agnosėlių, škaplierių, elektros dalykų ir k. Perkupčiai, reikalaukite kainininkų, nes siunčiu juos dykai. Išsirasant prekių, būtina reikia atsistoti rankpinigių. Adresas: C. I. ЯЦКЕВИЧУ, Москва, Срътенка, № 26. D. 40-2

INKARINIS PEN-EKSELERIS

SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K^o pirmiau F. Ad. Richterio ir K^o“ Prek. Nam. Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠALIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosiose aptiekose ir aptiekose krautuvėse. SAUGOKITĖS IMITACIJŲ! Perkant prašom išdėti mūsų APTAISUS ir FIRMĄ. Kainų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui.

„R. I. VEISO ir K^o pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K^o“ Prek. Nam. PETRAPILIS, Mikalojaus g. № 14.

Prek. ženklas
Prek. ir Pram.
Dep. patvirtintas
visok. pavid.

Ona Bočienė

ieško savo sūnaus Juozo ir jo žmonos Marijonos iš Antanavo dvargo Suvalkų gub. Гор. Островъ, Литовский Комитетъ.

54-1

Juozas Gudaitis

Kauno gub., Grinkiškio par., Kubiliūnų kaimo, ieško savo tėvo Prano Gudaičio 68 m. Екатеринбургъ Литовский Комитетъ.

55-2

ONA BUŠNIAUSKIUTĖ iš Perlojos, Trakų aps., Vilniaus gub., ieško brolio Vinco, sesers Benignos Bušniauskiutės, dėdės Jul. Tamulevičiaus gub. (Našvyje) Amerikoje ir pažįstamų. Таганрогъ, О. В. Д. Чеховская 107. Юргелевичу пер. Вушин. Amerikos laikraščiai prašo atsispausdinti.

56-1

Kazimieras Diokas

iš Akmenės. Papilės par., Šiaulių aps., Kauno gub., ieško brolio kar. Vinco Dioko, giminių ir draugų. Таганрогъ, О. В. Д. Петровская 21, пекарня.

57-1

JONAS PUSVĖŠKIS, Kauno gub., Ukmergės aps., Balnių vals., Čurių kaimo ieško tėvo, motinos, giminių ir pažįstamų. г. Вятка, Кукарская ул. д. Шмелева № 46.

58-1

ZOFIJA URNUŽIENĖ ieško Onos Karusevičienės iš Kauno aps., Sėdžių val. Ст. Заславскъ, Минскаго уѣзда им. Лопаричи Зофін Урнужисъ.

59-1

Petronėlė Kapustinskaitė

iš Didž. Panemunės, ieško giminių ir pažįstamų. Adresas: ст. Сычевка Нилол. ж. д. Буфетъ.

60-1

Prašau kareivį ANTANĄ BALČIONĄ Stungių sodž., Žagarės vals., atsilipti: гор. Сычевка, Смол. г. Готодская аптека А. Кайрису.

61-1

Kareiviai: Bronislovas Grigaliūnas, Adomas Broguševičius ir Stanislovas Jureika, Kauno gub., ieško savo tėvų, giminių ir pažįstamų. Тверь уѣзді Петроградское шос. Б. Григалиюнасу.

62-1

TEKLĖ PRANAITIENĖ iš Raudondvario Kaukės aps., ieško sesers Čičinauskienės ir Puškevičienės giminių ir pažįstamų ir

VERONIKA JUŠINSKAITĖ iš Grybauskos, Krasnos val., Kalvarijos aps., Suv. gub., ieško sesers Blažienės, švogerio Jono giminių ir pažįstamų. Abiejų adresas: г. Екатеринославъ, Литовский Комитетъ.

64-1

PETRAS MORKŪNAS Kauno gub., Saločių par., prašo giminių ir pažįstamų atsilipti: гор. Бятка, уголь Никитской и Ивановской д. Хлестова.

65-1

Jonas Joneliūnas

Sobovo sodž., Trakų aps., ieško tėvų ir pažįstamų ir Loda

Išvangų sodž. Pagermonių val., Marijampolės aps., Suv. gub., ieško giminių ir pažįstamų. Adresas abiejų: Саратовъ. Московская № 96.

66-1

MORTA PĖTKONIENĖ iš Kužių Šiaulių aps., ieško sūnaus Augustino 15 m. ir Felikso Šenavičiaus. Тула, Миллионная ул. домъ Платутина приютъ Бѣженцевъ.

44-1

Juozas Kalinauskas iš Londono, ieško brolio Adomo Kalinausko, Karpiejų kaimo, Bartininkų vals., Vilkaviškio apskr. Suval. gub. taip pat ieško giminių ir pažįstamų.

Petras Kasparaitis ieško brolių: Antano ir Juozo Kasparaičių, (iš tos pat vietos ką ir Kalinauskas), giminių ir pažįstamų. Adresas abiejų:

Mr. Juozas Kalinauskas № 3 Whites Gardens star Place, St. Georges Street, London, East. England.

67-1

Černigovo gub. tuojau reikalingi: mokytojai (jos), prieglaudų vedėjos ir rankų darbų mokytojos. Del sąlygų kreipties į Centro Komiteto įgaliotinį P. Žitkevičių.

Adresas: Ст. ЧОВСКАЯ. Либ. Ром. д. И. Житкевичу.

71-2

AGOTA KAVALIAUSKAITĖ Kauno gub., Radviliškio par., Penavo vals., Klūčių kaimo, ieško giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Введенская 10-23, Аготѣ Ковалевской.

50-2

STASYS KOVERIS, ieško savo švogerio Jono Noreikos ir dėdės Petro Noreikos. Полоцкъ, Литовский Комитетъ.

47-2

ANTANAS KUKANAUZA, Šiaulių alininkas ieško giminių ir pažįstamų. г. Одесса, 6-ая ст. трамв. кв. Мацевича.

42-1

PETRAS AGLINSKIS gyvenęs Amerikoje № 1429 Recdsdale st. N. S. Ritsburgh Pa, ieško savo tėvų Jozapato ir Elžbietos Aglinskų ir sesers Eleonoros iš Kauno gub., Šiaulių aps., Radviliškio vals., sodžiaus Puilpių.

34-2

Agota Sinckienė,

gyvenanti Anglijos Londone, ieško giminių Agnės ir Antano Motiejaičių iš Suvalkų gub., Veiverių vals., Marijampolės apskr. Pažerų kaimo. Gegužės mėn. 1916 m. jie gyveno Petrapilyje. Atsilipti.

Miss A. Sinckienė № 51 Pundersons Gardens, Bethnal green, №. E. London, England.

19-1

Augustinas Švenčionis Trakų aps., Žalsių par., praneša giminėms ir pažįst. savo adresą:

Л.-Гвардин Московский полкъ, Пулеметная команда.

36-1

Peliksas Pov. Giedris Šešuolių parap., Viln. g., dabar yra motociklistu prie 1-sios armijos Štabo. Prašo savųjų atsilipti.

37-1

Kareivis Juozapas Žilinskis Šešuolių par., Viln. g., Mišniūnų sodžiaus, tarnauja Finliandijoje. Adr.: Гор. Торпео, Пограничная стража 1-я сотня.

38-1

1917 metams

patogiausias Kalendorius tai

„LIETUVIŲ BALSO“

Sieninis mėnesinis nu- plėšiamas Kalendorius.

Kaina 50 kap.

KALENDORIUS YPAČ TINKĀ: Komitetams, bendrabu-
čiams, prieglaudoms, kontoroms, mokykloms, dirbtuvėms ir
kitoms įstaigoms bei šeimynoms.

KAS UŽSISAKO „Lietuvių Balsą“ metams arba pu-
sei metų, tam kalendorių siunčiame veltui.

KURIE UŽSISAKĖ AR UŽSISAKO „Lietuvių Balsą“
pusei metų arba metams per mūsų įgaliotinius, prašome
kartu pasiimti iš jų ir dovaną Kalendorių.

Kalendorių galima pirkti pas visus „Liet. Balso“ įgaliotinius.

Petrapilyje: Šv. Kito Kultūros Sekcijoje, Baskovo g-lė
29-18. Lietuvių spaustuveje pas J. Rinkevičių. Prie šv. Kotry-
nos bažnyčios: knygų krautuvėje „Ksiėgarnia katolicka“ ir pas
laikraštininką Krustą. Prie šv. Stanislovo bažnyčios, 1-oj rato-
je prie bažnyčios ir Vyborgo pusėje pas bažnyčios zokrastijoną.

Reikalingi platintojai kitur! Platintojams duodama gerų nuošimčių.

„L. B.“ ADMINISTRACIJA.
ПЕТРОГРАДЪ, Саперный пер. 9-9.

Tinkamiausias lietuviams laikraštis

„DARBININKAS.“

„DARBININKAS“ eina antradieniais, ketvirtadieniais ir še-
štadieniais.

„DARBININKAS“ rūpinasi darbo žmonių gerove, nurodi-
nėja kelius, kaip savo būvį pagerinti.

„DARBININKAS“ deda daug straipsnių iš darbininkų gy-
venimo, duoda naudingų darbininkams pasiskaitymų, rašytų
pačių darbininkų.

„DARBININKAS“ duoda įdomiausių žinių iš viso pasaulio.
„DARBININKAS“ visuomet spausdina: gražių eilių, dai-
lių vaizdėlių ir apysakų.

„DARBININKAS“ visuomet patiekia savo skaitytojams:
svarbiausių, naudingiausių ir įdomiausių straipsnių supran-
tama jiems kalba.

„DARBININKAS“ nuolatos išleidinėja gražių, pigių ir nau-
dingų knygelių.

Skaitykite ir platinkite „DARBININKĄ“ ir jo leidinius!!!

Prenumeratos kaina: tris kartus per savaitę metams 3 doleriai; pusei
metų 1 dol. 50 centų; vieną kartą per savaitę, užsisakant tik šeštadieniais 8-nių pusl.
numerius, metams 1 dol. 50 centų; pusei metų 75 c.

ADRESAS: „DARBININKAS“
242 W. Broadway, So Boston, Mass.

339-4

Jau išspausdintas

1917 m. „Ziburio“ Kalendorius.

KAINA 50 KAP.

Platintojams duodami geri nuošimčiai.

Kalendorius su paveikslais. Užsakymais kreipties: Ярославль,
Романовская 44, О-во „Зибурь“, ir į „Lietuvių Balso“ Administra-
ciją: Петроградъ, Саперный пер. 9-9.

Kalendorių pardavinėja visi „Lietuvių Balso“ įgaliotiniai.
Petrapilyje „Ziburio“ kalendorių didžiausias sandėlis pas A.
Dundzilą, „L. B.“ administratorių, Саперų g-lė 9-9.